रप्यवलिमस्यकार्याकार्यमजानतः उत्पर्यमिषनस्यकार्यंभवतिशासनमिति ताट्क्विकम्स्थंनपातयेबित्येबैह्सपं ॥ १७ ॥ स्वमतमाह बेबसाइति वैबमेबपापिष्ठंक्कत्यिमादिदंहधति राजानुनमोदास्तिनेति १३॥ १९॥ १९॥ अपरेइति एवंऋत्विगादीनामवंडनंशांबेन लिखितस्य भातुरपिहत्त्त् छेदः छतत्तादृशायमैपराः इदमपिवाक्यमात्त्र्यांदिनानभ्रूयांत् धर्मेणतुभ्रूयादेवत्यपरेइच्छति ॥ १६॥ आर्थं गुरो

भावः ॥ १८ ॥ सर्वतःसर्वालमासत्कतःआदतःश्रीतोघमः सद्भिम्बादिभिःसत्कतःस्मातेघमः भूतिषवरकार्षेःभूतिषवराईश्वराःकारणानिषारंपयांगतानिकुरुदेशपामादिपरिग्रहीतानितैरपिनिमित्तैःसत्कतः यंतिनरायमं॥ व्याजेनविद्मित्तंहियमांसपरिहीयते॥ १८ ॥ सर्वतःसत्कतःसद्भितिप्रवरकारणैः॥ हद्येनाभ्यनुज्ञातोयोपमंत्रंव्यवस्यति॥ १९॥ यश्च गुगुणसंपन्नंथमैबूयात्सधमेवित्॥अहेरिवहिधमस्यपदंदुःखंगवेषितुं॥२०॥ यथास्यास्यविद्धस्यपद्मेकपदंनयेत्॥लक्षेद्वधिरलेपेनतथाधर्मपदंनयेत्॥२१॥ ॥ १६॥ आषमप्यत्रपत्यतिविकमस्यस्यतातनं ॥ नताद्दसदश्किंचित्यमाणंहस्यतेक्वित् ॥ १७ ॥ देवताश्वविकमस्यंपात रेशुनं॥ गुणानामेववकारःसंतःसत्सुनराधिव॥ १३ ॥ यथासमधुरोद्म्यौसुदांतौसाधुवाहिनौ॥ धुरमुद्यम्यवहतस्तथावतेतवै हपः॥ ९४॥ यथायथास्यबहवःसहायाःस्युक्तयापरे॥ आचारमेवमन्यंतेगरीयोघमेलक्षणं ॥ ९५ ॥ अपरेनैवमिच्छंतियेशंखलिखितप्रियाः॥ मात्सर्याद मथासद्विमीतेनयथागंतव्यमित्यत॥राजपींणांटनमेतदेवंगच्छयुधिष्ठिर॥ २२॥ इतिश्रीमहाभारतेशां॰आप॰राजांषंटनोनामद्वात्रशद्धिकश्रत ल्यानुतनुयाद्षधमःसनातनः॥ २॥नकोशःशुद्धशीचेननदृश्सेनजातुचित्॥ मध्यमंपद्मास्यायकोश्संग्रहणंचरेत्॥ ३॥ भीष्मउवाच स्वराष्ट्रापरराष्ट्राचकोशंसंजनयस्रूपः॥कोशाद्धियमःकतियराज्यमूलंचवयते॥ १॥तस्मात्संजनयको यकृतोबलं॥ अबलस्यकृतोराज्यमराज्ञःश्रीभंबेकुतः॥ ४ ॥ उच्चैदंतेःश्रियोहानियंथैवमरणंतथा॥ तस्माकोश्ंबलंमित्रमथ राजाविवधंयेत्॥ ५॥ हीनकोश्हिराजानमवजानंतिमानवाः॥ नवास्याल्पनतुष्पंतिकायमध्युत्सहातच॥ ६॥ अबलस्यकृत:कशि।त्यकशि असतांशीलमेतद्वैपरिवादोयपै यनालोभान्नबुच्नाक्यमंहिश ोसत्कत्यवरिवालयेत॥ परिव माध्यायः॥ १३२॥

तुत्रयाभावेऽपित्वयंचयोधमेत्वेननिश्चितःएवंचतुभिःकारणैर्धमेःसिप्यति नतद्नुमतिक्षेत्वगादीनांदंडेट्श्यतइतिभावः ॥ ९९॥ चत्वारोगुणाः आन्वीक्षिकीन्रयी ासंपनः ॥ २० ॥ पदंभूमीनिहिनंपदंस्थानं रुक्षेत्रुक्षयेत् नयेत्अम्यान्यापयेत् युक्येतिशेषः ॥२१॥ इतिशां∙आप॰नै∙भार∙ह्यात्रिशद्धिकशततमोध्या ाजषमंतिउक्तस्यापनस्ययायिनउक्तांस्थितिद्दीक्तुंमयम्प्यायः॥१॥अनुतनुयाद्नुग्कीयात् ॥१॥१॥४॥ उच्चेहंनेःमहतः ॥५॥ कार्यमपिक्नुंनोत्सह्ति ॥ ६ ॥ मन्वादिभिरनुक्तोऽपिशिष्टैराट्तइत्यर्थः हे र्तादडनोतिश्वेति यएषामविरुद्धश्वनुगुण त्वराष्ट्रदिति